Neděle, 11. února 2018 / Jiří Jaroš Nickelli

Hospodářské noviny 7.2.2018 uvedly zprávu "EU přijme jen připravené země. A bude to trvat". Zde citu

Pod rouškou požadavků "vyřešení korupce, organizovaného zločinu, nebo fungování právního státu" (!) komise unie požaduje toto: "Vstup do EU je mnohem více než jen technický proces. Je to generační volba založená na sdílení základních hodnot, které si musí každá země aktivněji osvojit, ať už jde o její zahraniční politiku,nebo o to,co se děti učí ve škole" (!!). Sancta Simplicitas! To ani Parteigenosse Goebbels hned nepožadoval po Protektorátu. Ten alespoň

tvrdil "Lépe bude, když pro Čechy budou psát čeští novináři. Češi by nám nevěřili".

Takže EU bude diktovat malému Srbsku (a Makedonii, Bosně, Černé Hoře a dalším kandidátům), jakou budou mít zahraniční politiku - anebo dokonce i to, jaké dějiny se budou učit srbské děti ve svých školách! To už ani není protektorát, to je rovnou generální guvernement III.reichu jako vyšitý. Na druhé straně, žádný div od unie. Eurokomise Srbsku vytýká jeho vstřícný postoj vůči Ruské federaci. V Unii se totiž nikdy nic nenaučili a na nic nezapomněli. Nezapomněli především na dlouhou historii rusko-srbských a rusko-černohorských politických vztahů, které daleko překračují hrizont I. světové války. Eurounie se nikdy nevypořádala s přirozenými geopolitickými zájmy Ruska na Balkáně počínaje Rumunskem a Bulharskem a konče Makedonií a Srbskem a pochopitelně i Černou Horou.

Přátelství srbských a černohorských panovníků s Ruskem drželo při životě tyto země proti neustálému tlaku Rakousko-Uherska nejméně dvě století. Za I. světové války se vše zúročilo vznikem nezávislého království SHS, a poté od r.1929 Jugoslávie. Zato Rumunsko a Bulharsko podlehlo tlaku německého vlivu, což se později katastrofálně projevilo za II. světové války.

Srbsko bylo za I. i za II. světové války spojencem nejen Ruska, ale především Západu. Za I. světové války to byla zejména Francie, za II.světové války pak Velká Británie, zpočátku podporující obě osvobozenecké armády - Michailovičovu i Titovu. Později pak po kolísání Michailoviče ve vztahu k okupantům, se podpora Britů soustředila na Titovu armádu, což vyvolávalo velkou nelibost generalissima Stalina. A bylo kořenem pozdější jugoslávské roztržky s SSSR...kterou částečně zahladil až Chruščovův příchod do Bělehradu a jeho pokání u Josipa Broze Tita.

A jak by se dnes srbské děti měly učit národní dějepis podle unijních direktiv? Že Srbsko bylo proruská kolonie, že ve válkách bojovalo na nesprávných stranách, že bylo protialbánským totalitárním státem a že pod zlosynem Miloševičem hubilo nebohé Albánce? Ty Albánce, kteří téměř vždy stáli na straně okupantů, ať to byli jednou Turci,podruhé Rakušané, potřetí Němci, počtvrté Italové? A že barbarské bombardování Srbska (kdy bomby dopadaly dokonce i v Černé Hoře) bylo "spravedlivou humanitární obranou demokracie"??

Není divu, že dnes věčně ponižované a deklasované Srbsko, které muselo vydávat své obránce do Haagu jako zločince, a kterému se kladou podmínky pro vstup do unie, jakoby poraženému státu II.světové války - a snad ještě horší - brání takovému politickému diktátu, doslova mnichovskému vyděračství. Je otázka, do jaké míry Srbsku pomůže čelit těmto tlakům Ruská federace - a zdali za takových poměrů má vůbec vstup do Unie pro Srbsko nějakou podstatnou cenu. To ukáže budoucnost. Ta zatím žádné světlé zítřky neukazuje. A to pro celý Balkán - nejen pro Srbsko.

Dr.Jiří Jaroš Nickelli, ČSOL Brno

Autor je příbuzný srbské rodiny, etnograf, studující historii jižních Slovanů cca 40 let